

SỐ 263

KINH CHÁNH PHÁP HOA

(KINH HOA CHÁNH PHÁP)

Hán dịch: Đời Tây Tấn, Tam tạng Pháp sư Trúc Pháp Hộ, người nước Nguyệt Thị.

QUYỂN 1

Phẩm 1: ÁNH SÁNG ĐIỀM LÀNH

Nghe như vậy:

Một thời Đức Phật du hóa tại thành Vương xá, núi Linh thú, cùng chúng đại Tỳ-kheo một ngàn hai trăm vị. Các ngài đều là những bậc không còn vương mắc, phiền não đã dứt sạch, không còn dục trần, hoàn toàn tự tại, việc lợi mình đã xong, đã chấm dứt sinh tử, đoạn hẳn sự ràng buộc ở đời, vượt qua tất cả, đạt đến giải thoát, chứng đắc hoàn toàn tâm giải thoát và tuệ giải thoát.

Tên các vị ấy là Tôn giả Tri Bản Tế, Tôn giả Đại Ca-diếp, Tôn giả Thượng Thời Ca-diếp, Tôn giả Tượng Ca-diếp, Tôn giả Hồng Ca-diếp, Tôn giả Xá-lợi-phất, Tôn giả Đại Mục-kiền-liên, Tôn giả Ca-chiên-diên, Tôn giả A-na-luật, Tôn giả Kiếp-tân-na, Tôn giả Ngưu Tử, Tôn giả Ly Việt, Tôn giả Thí Lợi Tư, Tôn giả Bạc-câu-lô, Tôn giả Câu-hy, Tôn giả Nan-đà, Tôn giả Thiện Ý, Tôn giả Mãn Nguyên Tử, Tôn giả Tu-bồ-đề, Tôn giả A-nan, Tôn giả La-vân...

Tám mươi ngàn vị Bồ-tát toàn là những bậc không thoái chuyển, vững tin nơi đạo Vô thượng chánh chân, được các pháp Tổng trì, được các tài hùng biện, thường khen ngợi việc chuyển vận bánh xe pháp không lui sụt, cúng dường vô lượng trăm ngàn chư Phật. Các vị Bồ-tát này đã gieo trồng công đức với vô lượng Đức Phật, thường được chư Phật tán dương.

Các vị thường hành Từ bi, thể nhập trí tuệ Như Lai, khéo quyền biến, trí tuệ thông suốt đạt đến vô cực, từ vô số kiếp học rộng nghe nhiều, danh tiếng vang khắp mười phương, cứu giúp vô lượng trăm ngàn chúng sinh, du hóa trong ba cõi giống như ánh sáng mặt trời chiếu rọi, biết rõ tất cả pháp như huyễn, như hóa, như ngựa hoang, như bóng nắng, như tiếng vang nên không trụ tâm cũng không có tâm sở hữu với chúng. Tuy hiện có thân thể bắt đầu và kết thúc nhưng không đến không đi; hiện có sắc tướng nhưng vốn không có hình tướng; hiện có sinh nhưng vĩnh viễn không khởi diệt.

Các vị dẫn dắt và làm lợi ích cho mọi người mà không đắm say ba cõi, phân biệt tuệ Không, Vô tướng, Vô nguyện, vượt khỏi ba pháp môn giải thoát, đạt đến tam đạt trí, niệm tưởng trong hiện tại không đến cũng không đi, chỉ bày cho tất cả mọi người hiểu rõ pháp vốn không.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tên của các vị ấy là Bồ-tát Bạc Thủ, Bồ-tát Quan Thế Âm, Bồ-tát Đại Thế Chí, Bồ-tát Thường Tinh Tấn, Bồ-tát Bất Trí Viên, Bồ-tát Bảo Chưởng, Bồ-tát Ấn Thủ, Bồ-tát Dược Vương, Bồ-tát Diệu Dũng, Bồ-tát Bảo Nguyệt, Bồ-tát Nguyệt Quang, Bồ-tát Nguyệt Mãn, Bồ-tát Đại Độ, Bồ-tát Siêu Vô Lượng, Bồ-tát Việt Thế, Bồ-tát Giải Phục, Bồ-tát Bảo Sự, Bồ-tát Ân Thí, Bồ-tát Hùng Thí, Bồ-tát Thủy Thiên, Bồ-tát Đế Thiên, Bồ-tát Đại Đạo Sư, Bồ-tát Diệu Ý, Bồ-tát Từ Thị... có tám mươi ngàn vị Đại sĩ Bồ-tát Thượng thủ như thế.

Lúc ấy có trời Đế Thích cùng hai mươi ngàn Thiên tử; Nhật Thiên tử cùng vô số quyến thuộc; Nguyệt Thiên tử dùng ánh sáng quý chiếu sáng khắp nơi; Bảo Quang Thiên tử, Quang Diệu Thiên tử, Tứ đại Thiên vương cùng mười ngàn Thiên tử; Diễm Minh Đại phạm Tự tại Thiên tử cùng ba mươi ngàn Thiên tử; Phạm Nhân Tích Thiên tử cùng ba mươi hai ngàn Thiên tử; Sức Càn Đại Phạm cùng vô số Thiên tử; lại có Phạm thiên Diễm Quang cùng vô số đại chúng cùng đến chỗ Phật, đánh lễ xong rồi ngồi sang một bên.

Có tám vị Long vương cùng trăm ngàn vô số quyến thuộc, bốn vị Chân-đà-la vương gồm Thuận Pháp Chân-đà-la vương, Đại Pháp Chân-đà-la vương, Nhân Hòa Chân-đà-la vương, Trì Pháp Chân-đà-la vương và thần Hương Âm, mỗi vị đều có chúng đi theo cũng cùng đến chỗ Phật, đánh lễ xong rồi ngồi sang một bên.

Bốn vị Tịnh thân Thiên tử gồm Nhu Nhuyễn Thiên tử, Hòa Âm Thiên tử, Mỹ Nhuyễn Thiên tử, Duyệt Hưởng Thiên tử cũng cùng đến chỗ Phật, đánh lễ xong rồi ngồi sang một bên.

Bốn vị A-tu-la vương gồm Tối Thắng A-tu-la, Dục Cấm A-tu-la, Yên Cư A-tu-la, Hấp Khí A-tu-la cùng vô số trăm ngàn A-tu-la cũng đều đến chỗ Phật, đánh lễ xong rồi ngồi sang một bên.

Bốn vị Kim sí điều vương gồm Đại Thân vương, Đại Cự Túc vương, Đắc Thần Túc vương, Bất Khả Động vương cũng đến chỗ Phật, đánh lễ xong rồi ngồi sang một bên.

Quốc vương nước Ma-kiệt là A-xà-thế cùng mười người con và vô số tùy tùng cũng đến chỗ Phật, đánh lễ xong rồi ngồi sang một bên.

Các chúng Trời, Rồng, Thần, nhân dân... đều cung kính quy mạng ngồi hầu bên Thế Tôn.

Lúc ấy, Đức Thế Tôn thuyết kinh cho bốn bộ chúng và hàng quyến thuộc của họ đang vây quanh. Ngài giảng giải cho các vị Bồ-tát kinh Đại thừa Phương đẳng, được truyền thừa bởi các nghiệp thanh tịnh của chư Phật. Nói kinh ấy xong, Đức Thế Tôn lên tòa Sư tử ngồi kiết già an nhiên nhập thiền định chánh thọ, tên là Lập vô lượng tụng, thân và tâm đều không lay động. Nơi Đức Phật an tọa liền hiện ra điềm lành, trời mưa các loại hoa Ý, hoa Đại ý, hoa Nhu nhuyễn âm, hoa Đại nhu nhuyễn âm... rải trên Đức Thế Tôn và bốn bộ chúng trong đại hội, khắp cõi Phật chấn động sáu cách.

Lúc ấy đại chúng hội Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di, Trời, Rồng, Quỷ, Thần, Kiền-đạp-hòa, A-tu-luân, Ca-lâu-la, Chân-đà-la, Ma-hưu-lặc, Nhân phi nhân, các vị Quốc vương và Chuyển luân thánh vương... tất cả đều nhất tâm chiêm ngưỡng Thế Tôn, thân tâm hoan hỷ và ngạc nhiên trước sự kiện chưa từng có này.

Khi đó, Đức Thế Tôn phóng ánh sáng giữa hai hàng lông mày, chiếu soi mười tám ngàn cõi Phật ở phương Đông, ánh sáng ấy chiếu khắp các cõi Phật, không có nơi nào mà không chiếu đến, dưới đến địa ngục Vô gián, trên đến cõi trời Ba mươi ba, làm cho tất cả chúng hội ở thế giới kia thấy hết chúng sinh trong sáu loài và chư Phật hiện tại

của thế giới này.

Hội chúng ở thế giới này, đều thấy suốt mọi chúng sinh nơi thế giới kia cũng như vậy. Họ nghe chư Phật trong mười phương đang nói kinh pháp và thấy các Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di... một mình ở nơi thanh vắng tu hành, thành tựu đạo quả, lại thấy các vị Bồ-tát tâm tịch tĩnh giải thoát xuất gia mong cầu giác ngộ. Lại thấy chư Phật ở các thế giới diệt độ, các Thánh đệ tử xây dựng bảo tháp để tôn thờ.

Lúc bấy giờ, Bồ-tát Di-lặc suy nghĩ: “Hôm nay Đức Như Lai Chí Chân Đẳng Chánh Giác, nhập Tam-muội chánh thọ, hiện ra cảnh thần biến, khiến cho nhiều người trong hội chúng được thấy việc chưa từng có. Trên trời, nhân gian, các nơi tôn thờ chư Phật đều hiện ra rất rõ ràng. Thế Tôn sắp làm việc gì mà hiện điềm lành này, từ xưa đến nay chưa từng thấy. Ta nên hỏi ai? Ai có thể giải đáp được nghi vấn này?”

Đức Di-lặc lại suy nghĩ: “Bồ-tát Bạc Thủ các việc đã làm xong, thông đạt tất cả các pháp, cúng dường vô số chư Phật thời quá khứ, đã từng thân cận Đức Như Lai Chí Chân Đẳng Chánh Giác. Hôm nay những hiện tượng tốt đẹp hy hữu này ta nên hỏi ngài.”

Khi ấy cả bốn bộ chúng Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di, các Trời, Rồng, Thần, Kiên-đạp-hòa, A-tu-luân, Ca-lâu-la, Ma-hùu-lặc..., tất cả đều mang tâm trạng phân vân chưa từng có khi thất cảnh biến hóa do ánh sáng thần túc muôn màu rực rỡ của Bạc Đại Thánh, người nào cũng có ý muốn thỉnh hỏi Đức Thế Tôn để giải tỏa lười nghi ngờ.

Đức Di-lặc xét tâm tư của hội chúng nên hỏi Bồ-tát Bạc Thủ:

–Thưa Nhân giả! Hôm nay vì lý do gì mà có điềm lành ấy; Đức Thế Tôn phóng ánh sáng lớn chiếu soi mười tám ngàn cõi Phật ở phương Đông, làm cho cả hội chúng đều thấy, nghe được chư Phật thế giới đang thuyết kinh pháp?

Đức Di-lặc dùng kệ hỏi Bồ-tát Văn-thù:

*Bồ-tát Văn-thù,
Nay vì duyên gì
Vị Thầy dẫn đạo
Phóng ánh sáng lớn
Muôn màu rực rỡ
Hiện giữa đôi mày
Tướng thần biến chiếu
Soi khắp mười phương
Trời mưa các hoa
Rơi đầy khắp chốn
Hoa Ý, Đại ý
Hoa Nhu nhuộm âm
Vô số chủng loại
Màu sắc diệu kỳ
Chiên-đàn thơm ngát
Đẹp ý muôn loài
Khắp cả các nơi
Nghiêm tịnh vời vợi
Hôm nay bốn chúng
Vui mừng hân hoan*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Cõi Phật nơi đây
Mười phương thế giới
Đều chấn động lên
Đủ cả sáu cách
Ánh quang minh ấy
Chiếu khắp phương Đông
Mười tám ngàn cõi
Xuyên suốt rạng ngời
Thế giới chư Phật
Màu sắc óng vàng
Huy hoàng chói lọi
Tỏa chiếu khắp nơi
Muôn loài khắp chốn
Tất cả nhờ ân
Trên đến Sắc giới
Vào ngục A-tỳ
Các loài chúng sinh
Vì duyên vô minh
Đắm chìm sa đọa
Luân chuyển sáu đường
Người chúng hội này
Thấy được nhân duyên
Luân hồi các nẻo
Nay hiện nghiêm tịnh
Hiền minh, hung dữ
Ở giữa các loài
Tôi ở nơi đây
Đều thấy rõ cả.
Lại thấy chư Phật
Cất tiếng oai hùng
Diễn thuyết kinh pháp
Mở bày pháp môn
Trừ vô lượng ác
Cho các chúng sinh
Ca tụng Thánh giáo
Bằng lời dịu êm
Thanh âm thâm diệu
Khiến người vui mừng
Tất cả tự rời
Cảnh giới đã có.
Giảng thuyết thí dụ
Vận dụng vô số
Phân biệt rõ ràng
Đối với pháp Phật,
Tất cả chúng sinh

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tạo bao khổ họa
Phương tiện quyền xảo
Trị già, bệnh, chết
Vì chúng muôn loài
Thuyết pháp tịch diệt.
Tỳ-kheo nên biết,
Mọi người nơi đây
Khốn đốn bản cùng
An hòa khoái lạc
Tích lũy công đức
Mới gặp Thánh tôn
Chí cầu đạt được
Duyên giác, Nhất thừa.
Khiến cho tất cả
Với đạo nghiệp này
Thấy Phật thù thắng
Và các sách kinh
Hoặc có chí cầu
Trí tuệ vô thượng
Tất cả thế gian
Thấy bao nhiêu hình
Muôn loài chúng sinh
Ca ngợi Phật đức.
Nhân giả Văn-thù,
Những điều đã nói
Tôi nêu ra đây
Nay đều nghe, thấy
Ngoài ra vô số
Ngàn muôn ức chúng
Qua lại nơi kia
Tôi đều thấy rõ.
Lại thấy cõi Phật
Không thể tính đếm
Và các Bồ-tát
Như cát sông Hằng,
Số ngàn trăm ức
Không hề suy giảm
Lập chí tinh tấn
Phát triển đạo tâm.
Có người phóng xả
Của cải tài sản,
Hành hạnh bố thí
Vàng bạc châu báu,
Ngọc quý ma-ni
Xa cừ, mã não

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tôi tớ ngựa xe
Giường tòa, ghế đầu
Các vật vô giá
Chuỗi ngọc san hô
Đầy đủ các thứ
Đều đem ban cho
Và để khuyến khích
Phật đạo tối thượng.
Tôi và các loài
Nghe âm thanh ấy
An trụ tán dương
Xe lớn Chánh giác
Dạo khắp ba cõi
Mà không ngăn ngại.
Người người mau chóng
Đạt được nguyện tâm,
Hoặc đem các xe
Mang ra bố thí
Các hoa, kỹ nhạc
Lan can trang nghiêm
Ống tiêu, đàn sáo
Âm tiết vui hay
Bốn việc như thế
Hoan hỷ ban cho.
Làm bố thí này
Tâm không bồn sển
Thê thiếp, cháu con
Xe chở, xe kéo
Hoặc chí phi thường
Cho tay, chân, mạng
Lòng không luyến tiếc
Đều đem bố thí
Quyết chí mong cầu
Phật đạo Vô thượng.
Bố thí xả thân
Đem cho tất cả
Đầu, mắt, phần thân
Không chút thương tiếc,
Mục đích bố thí
Mong thành Phật đạo
Chí nguyện thành tựu
Tuệ giác Như Lai
Bồ-tát Văn-thù,
Tôi thấy vua chúa
Cùng các quyến thuộc

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Ra đi xuất gia
Hậu phi trong cung
Quỳ nhận thể nữ
Dòng dõi an hòa
Cùng đến lễ Phật,
Họ hàng thân hữu
Đều đến Đạo Sư
Thỉnh vấn kinh điển
Với Đấng Pháp Vương,
Bỏ y phục đời
Cạo sạch râu tóc
Khoác áo ca-sa
Dùng làm pháp phục.
Tôi thấy số đông
Các chúng Bồ-tát
Hiện làm Tỳ-kheo
Dừng chân đỉnh núi
Thanh vắng độc cư,
Thông suốt nghĩa Không
Có vị trì kinh
Đọc tụng tán thán.
Tôi lại trông thấy
Các chúng Bồ-tát
Tinh tấn dũng mãnh
Vào chốn núi sâu,
Tư duy chuyên nhất
Quán sát các tướng
Giảng thuyết phân biệt
Giải minh Phật thừa
Trừ bỏ ái dục
Vĩnh viễn không còn
Thường tự tu tập
Mong cầu chánh hạnh,
An trụ nơi đây
Không rời nhàn xứ
Khiến cho thành tựu
Được năm thân thông.
Lại thấy Bồ-tát
Chí khí vững vàng
Hướng về chư Phật
Chấp tay cung kính.
Tâm luôn hoan hỷ
Ca ngợi Phật đức
Dùng muôn ngàn kệ
Tán thán Pháp vương.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Lòng không sợ sệt
Dũng chí điều hòa
Rõ ràng phân biệt
Sự nghiệp xuất gia
Thưa hỏi giáo pháp
Đấng Lương Túc Tôn
Nghe rồi tiếp nhận
Ghi nhớ giữ gìn,
Trước tự tu tập
Sau dạy mọi người.
Nay tôi lại thấy
Đệ tử chư Phật
Vì khắp mọi loài
Giảng pháp vi diệu,
Hiện kết quả lành
Đông vô số lễ
Tâm tư hoan hỷ
Quy y Chánh pháp
Khuyến tấn khai hóa
Vô số Bồ-tát
Chiến thắng các ma
Và quyến thuộc chúng
Trỗi rền vang lên
Tiếng trống Chánh pháp
Lời Bạc Thiên Thệ.
Tôi nay lại thấy
Chư Thiên, Thần, Nhân
Hết lòng tôn phụng
An trụ nơi kia,
Tâm không y lại
Càng thêm lặng không
Thiền định kinh hành
Không có chấp trước
Giống như Sư tử
Hóa độ chúng sinh
Khiến phát đạo tâm
Chúng sinh ở đấy
Chấp tay cúng dường
Tâm thường vui vẻ
Vân tập tự tại,
Lại thấy Phật tử
Sống đời tinh tấn
Xả bỏ dục trần
Thường được an nhàn,
Bền chí kinh hành

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Giữa rừng vắng vẻ
Tâm nguyện tiến tu
Siêng cầu Phật đạo.
Phòng hộ thân, khẩu
Thường hành thanh tịnh,
An trụ giới pháp
Không sợ sinh tử,
Chủ động tự tâm
Các hạnh đủ đầy
Vì giới cấm này
Thức tỉnh bất giác
Con Đấng Tối Thắng
Trụ vào sức nhẫn
Vì kẻ cống cao
Hạ thân khiêm nhường
Hoặc người đánh đập
Mắng chửi khinh khi
Vì cầu tuệ giác
Lặng im không tranh
Tôi nay lại thấy
Các chúng Bồ-tát
Từ bỏ tất cả
Trò chơi ca nhạc
Cùng các thế lực
Bà con bạn bè
Giữ tâm kiên cố
Lặng như hư không
Trừ bỏ cấu uế
Rối loạn thân tâm
Chuyên nhất tâm ý
Dứt hẳn ám cái
Thiền định tư duy
Trăm ngàn ức năm
Lập chí bố thí
Để cầu Phật đạo
Hoặc tự lìa xa
Chỗ nhiều lợi dưỡng
Trừ bỏ tham ganh
Không còn nhớ nghĩ
Cúng dường ẩm thực
Cung cấp đầy đủ
Cho vô số người
Y dược trị bệnh
Hiến dâng tất cả
Y phục tốt đẹp

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đều đem cúng dường
Không có chứa để
Nhiều đến vô số
Cúng Phật, Pháp, Tăng.
Trên đó hóa làm
Trăm ngàn muôn ức
Vật báu trân kỳ
Gỗ thơm Chiên-đàn
Có nhiều sàng tọa
Ngọc sáng kho tàng
Hiện ra trước mắt
Giá trị ngọc đó
Thật là vô lượng
Đều đem hiến cúng.
Lại thấy vườn rừng
Cây lá quả hoa
Sum suê tươi tốt
Đẹp lòng mọi người
Sớm tối tu hành
Đều đem hiến cúng.
Dâng lên chư Phật
Và các Thanh văn
Để tặng trưởng tuệ
Phẩm vật như thế
Đủ đầy bao thứ
Hân hoan cúng dường
Tự tâm yêu thích
Mà lập đạo hạnh,
Bố thí như vậy
Nguyện cầu tuệ giác.
Hoặc thấy có người
Tuyệt đối vắng lặng
Xét các báo ứng
Nhiều muôn ức triệu
Huấn dụ vô số
Khiến họ ăn năn
Để xả các báu
Chỉ cầu Phật đạo
Quán xét rõ ràng
Không bỏn sẻn pháp
Thành tựu tam sự⁽¹⁾

¹. Tam sự 三事 còn gọi là tam lực, tam niệm lực gồm: 1. Đại thế nguyện lực: sức nhiếp hóa đưa chúng sinh đến quả vị Phật. 2. Tam-muội định lực: Năng lực thiền định của Phật. 3. Bản công đức lực: Sức công đức do tu tập trong vô số kiếp (Phật Quang Đại từ điển, Phật Quang Sơn xuất bản, q.1, tr.563, 1989).

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Lặng như hư không
Lại thấy con Phật
Tâm vô sở trước
Trí tuệ bình đẳng
Âm thanh từ ái
Cầu đạo Vô thượng.
Tôi nay lại thấy
Chư Phật nhập diệt
An trụ khai hóa
Nơi chỗ hiện tại
Chúng Đại Bồ-tát
Cung kính phụng thờ
Xá-lợi tối thắng
Không thể tính đếm.
Lại thấy chùa Phật
Vô số ức ngàn
Như cát sông Hằng
Trong vô số cõi
Nguy nga tráng lệ
Các vật hóa hiện
Tối thắng vô cùng.
Bảy báu tự nhiên
Hiện ra thanh tịnh
Đầy đủ hết thảy
Hai mươi lăm vạn
Cờ phướn, lọng che
Mỗi thứ cả ngàn
Chu vi rộng khắp
Đều hai ngàn dặm
Lọng kia tốt đẹp
Tuyệt hảo trang nghiêm
Tỏa các mùi hương
Châu báu tự hiện
Muôn hoa thơm ngát
Kỹ nhạc hòa vang
La-sát Quỷ thần
Cung kính Thế Tôn
Phật tử chánh tín
Tha thiết biết bao
Dùng để cúng dường
Xá-lợi của Phật
Những ngôi chùa tháp
Tráng lệ nguy nga
Rải khắp hương hoa
Như cây Chú-đạt

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Mọi người tại đây
Vô số ức ngàn
Đều trông thấy cả
Muôn màu muôn vẻ
Vô cùng kinh ngạc
Lan khắp mọi người
Muốn thấy tối thượng
Phóng ánh quang minh
Hiếm có cõi người
Ánh sáng bao trùm
Diệu kỳ sáng thế
Ly cấu vô lậu
Năng lực hiển bày
Huy hoàng như đây
Thị hiện cõi Phật
Vô số muôn ngàn
Điềm lành hôm nay
Chưa bao giờ có
Đủ loại như vậy
Biến hóa vô cùng,
Xin ngài Văn-thù
Giải thích đầy đủ
Tôi nay muốn nghe
Và các Phật tử
Trong bốn bộ chúng
Thâm tâm vui mừng
Mong chờ Nhân giả
Và nhìn vào tôi
Hôm nay nơi đây
Vì nguyên do gì
Phật phóng ánh sáng
Từ đôi chân mày?
Giải tỏa nghi ngờ
Cho họ hoan hỷ.
Vì sao Phật hiện
Ánh quang vô lượng
Biến hóa như thế?
Hắn có cảm ứng
Chúng hội nơi đây
Mong vì giải nói
Chánh pháp vi diệu
Đại Thánh chứng ngộ
Nơi chốn đạo tràng
Diễn bày Chánh pháp
Đạo Sư tối thượng

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Do vì duyên gì?
Nguyên vì phân biệt
Các Bồ-tát đây
Vô số trăm ngàn
Và các chúng khác
Muốn thấy cõi Phật
Châu báu tịnh nghiêm
Chư Phật tự hiện
Mắt sáng vô lượng
Các chúng mới học
Đều không do dự
Con Đấng Tối Thắng
Cùng nhau thưa hỏi
Vui lòng mọi người
Thiên thân, La-sát
Bốn bộ chúng đây
Tất cả ngưỡng trông
Bồ-tát Văn-thù
Cúi xin nói rõ.*

Lúc ấy Bồ-tát Văn-thù nói với ngài Di-lặc và các vị Đại sĩ trong hội chúng cùng các thiện nam, tín nữ:

–Theo tôi suy xét thì nay Đức Như Lai sắp giảng nói chánh pháp vĩ đại, rưới cơn mưa pháp vĩ đại, đánh trống chánh pháp vĩ đại, thổi loa chánh pháp vĩ đại giảng pháp vô lượng. Trong vô lượng kiếp ở quá khứ khi tôi theo hầu chư Phật cũng đã thấy điềm lành này. Các Đức Như Lai cũng phóng ra ánh sáng như thế để báo trước sẽ giảng nói chánh pháp vĩ đại. Do đó, các vị nên biết, chư Như Lai Chí Chân Đẳng Chánh Giác, vì muốn cho chúng sinh được nghe chánh pháp vĩ đại, nên hiện ra điềm lành này. Vì sao? Vì Đức Thế Tôn muốn làm cho khắp cả mọi loài tẩy sạch như nhớt trần tục, tin hiểu Phật pháp nên mới hiển bày sức thần thông lớn, hiện tướng ánh sáng rộng lớn này.

Tôi nhớ trong vô lượng kiếp lâu xa không thể nghĩ bàn, không thể tính đếm được. Lúc ấy có Đức Như Lai hiệu Nhật Nguyệt Đăng Minh Chí Chân Đẳng Chánh Giác, Minh Hạnh Túc, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Đạo Pháp Ngự, Thiên Nhân Sư, Phật Thế Tôn. Đức Phật giảng thuyết kinh pháp, ban đầu, giữa và sau đều thiện, đều phân biệt rõ ràng nghĩa lý sâu xa vi diệu, tu hành phạm hạnh cứu cánh thanh tịnh. Đức Phật vì hàng Thanh văn mà giảng rõ về bốn thánh đế, để họ vượt qua các tai họa sinh, già, bệnh, chết, lo buồn, được vào vô vi Niết-bàn. Đức Phật vì chúng Đại sĩ Bồ-tát nêu rõ, phân biệt sáu pháp Ba-la-mật, làm cho họ được Tuệ giác vô thượng.

Này các thiện nam! Sau khi Đức Phật Nhật Nguyệt Đăng Minh diệt độ, lại có Đức Phật cũng hiệu Nhật Nguyệt Đăng Minh. Sau khi Đức Phật Nhật Nguyệt Đăng Minh này diệt độ, lại có Đức Phật cũng mang hiệu Nhật Nguyệt Đăng Minh. Như vậy, có tám mươi Đức Phật đều cùng một hiệu Nhật Nguyệt Đăng Minh, đều cùng một họ. Tính ra như vậy có đến hai vạn Đức Như Lai, lời chư Phật dạy đều là tối thượng. Hai vạn Đức Như Lai ấy, vị ra đời đầu tiên hiệu Nhật Nguyệt Đăng Minh, Đức Phật cuối cùng cũng có hiệu Nhật Nguyệt Đăng Minh, Như Lai Chí Chân Đẳng Chánh Giác. Các Ngài thuyết kinh phần đầu, giữa và sau đều thiện, phân biệt rõ ràng nghĩa lý sâu xa vi diệu, tu hành

phạm hạnh. Chư Phật vì hàng Thanh văn giảng pháp Tứ đế, Thập nhị nhân duyên và các tai họa của sinh, già, bệnh, chết, lo sầu, khiến cho họ được diệt độ cứu cánh Niết-bàn. Chư Phật vì các Bồ-tát giảng pháp sáu pháp Ba-la-mật, khiến cho họ được tuệ giác và đạt đạo Vô thượng chánh chân.

Đức Phật Nhật Nguyệt Đăng Minh cuối cùng, khi chưa xuất gia có tám người con. Người thứ nhất tên Hữu Chí, thứ hai tên Thiện Ý, thứ ba tên Gia Khuyển, thứ tư tên Bảo Chí, thứ năm tên Trì Ý, thứ sáu tên Trừ Mạn, thứ bảy tên Hưởng Ý, thứ tám tên Pháp Ý. Tám vị Thái tử ấy là con của Như Lai, có đầy đủ năng lực để hưởng đạo chúng sinh. Lúc ấy mỗi người thống lãnh bốn cõi thiên hạ, đất đai trồng trọt phì nhiêu, dùng chánh pháp cai trị nên đất nước không có chiến tranh. Khi thấy vua cha bỏ nước đi xuất gia, tu tập và thành tựu quả vị Tối chánh giác, các người con cũng bỏ ngôi vua xuất gia theo. Họ đến chỗ Đức Thế Tôn và đều làm Sa-môn, quyết chí mong cầu đạo Vô thượng chánh chân. Tất cả cùng làm Pháp sư, thường tu phạm hạnh và đã từng gieo trồng các gốc phước đức nơi ngàn vạn ức Đức Phật.

A-dật-đa! Lúc bấy giờ Đức Nhật Nguyệt Đăng Minh vì khuyến phát các Bồ-tát hộ trì giáo pháp của Phật nên giảng kinh Đại thừa Phương đẳng cho hội chúng nghe. Nói kinh xong, Đức Phật ở giữa hội chúng lặng yên ngồi nhập định Vô lượng chánh thọ, thân và tâm đều không lay động.

Khi Thế Tôn nhập định, trời mưa xuống các loại hoa Ý, hoa Đại ý, hoa Nhu nhuyễn, hoa Đại nhu nhuyễn rải trên Đức Phật và tất cả chúng hội, khắp cõi đất đều chấn động đủ sáu cách, nhân dân trong nước đem hoa trời rải trên Đức Phật. Đệ tử bốn chúng, chư Thiên và các chúng khác vô cùng kinh ngạc, nghi ngờ việc chưa từng có. Đức Phật thiền định chưa bao lâu thì từ nơi khuôn mặt oai thần phước đức của Ngài phóng ra một luồng ánh sáng. Ánh sáng ấy chiếu soi mười tám ngàn cõi Phật ở phương Đông, không cõi nào mà không được chiếu sáng. Cảnh giới trong cõi nước của chư Phật đều tự nhiên hiện ra như những cõi của chư Phật hiện nay.

Đức Phật Nhật Nguyệt Đăng Minh khi ấy ở trong hội chúng giảng thuyết kinh pháp cho hai mươi ức Bồ-tát. Các vị Đại sĩ Bồ-tát này đều thấy ánh sáng chiếu khắp thế gian, trong số đó có vị Bồ-tát tên Siêu Quang có mười tám người đệ tử. Trong số ấy có một vị Bồ-tát ưa thích giải đãi, tên là Danh Văn. Đức Phật Nhật Nguyệt Đăng Minh chuyên tâm nhập định, sau khi xuất định, Ngài vì Bồ-tát Siêu Quang mà giảng kinh Đại thừa Chánh Pháp Hoa. Tất cả các Bồ-tát đều theo hộ trì Phật nói pháp. Ngài an tọa một nơi thuyết kinh ấy trong sáu mươi kiếp. Chúng hội thân không lay động, tâm cũng không vọng tưởng.

Đức Thế Tôn thuyết pháp cho hội chúng suốt sáu mươi kiếp, tất cả hội chúng nghe pháp thân không mệt mỏi, tâm không lo buồn. Đức Phật Nhật Nguyệt Đăng Minh trong sáu mươi kiếp vì các Bồ-tát giảng giải kinh Phương đẳng Pháp Hoa, rồi ở trong đại chúng, các Phạm vương, Ma vương, Sa-môn, Bà-la-môn, chư Thiên, Phạm chí, A-tu-la, Quỷ, Thần, chư Tỳ-kheo... bảo rằng: “Giữa đêm hôm nay, Như Lai sẽ nhập Vô dư Niết-bàn.” Đức Nhật Nguyệt Đăng Minh thọ ký cho Bồ-tát Thủ Tạng, Ngài bảo các Tỳ-kheo: “Sau khi ta diệt độ, Bồ-tát Thủ Tạng sẽ đạt đạo Vô thượng chánh chân, thành Phật hiệu là Vô Cấu Thử Như Lai Chí Chân Đăng Chánh Giác.”

Sau khi thọ ký xong, ngay giữa đêm hôm ấy Đức Phật nhập Niết-bàn. Tám người con của Đức Thế Tôn Nhật Nguyệt Đăng Minh đều tôn Bồ-tát Siêu Quang làm Thầy, vâng theo lời Thầy chỉ dạy nên đều vững tin nơi đạo Tuệ giác vô thượng, được gặp vô

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

lượng, vô số Đức Phật để tôn thờ, hầu hạ, cúng dường nên đều được thành tựu Chánh giác, vị thành Phật cuối cùng hiệu là Pháp Sư.

Trong số mười tám đệ tử của Bồ-tát Siêu Quang, có một vị Bồ-tát đam mê danh lợi, mong cầu sự cúng dường không biết chán, tham đắm nhiều nơi ba bệnh, đối với kinh pháp không thông suốt mà hay quên mất, lại thích nơi nhàn hạ, không lo tu tập, vì thế người đệ tử này có tên là Danh Văn. Nhưng vị Bồ-tát này vốn nhờ công đức gieo trồng nơi vô lượng trăm ngàn vạn ức Đức Phật, do cầu nguyện nên được gặp chư Phật để cúng dường.

Đại sĩ Di-lặc! Pháp sư Tỳ-kheo Siêu Quang lúc ấy nay chính là tôi, còn Bồ-tát Danh Văn có tánh biếng lười nay chính là Đại sĩ. Do vậy các vị nên biết, thấy Thế Tôn hiện điềm lành phóng ánh sáng này, tôi nghĩ rằng: “Hôm nay Đức Thế Tôn sẽ tuyên thuyết kinh Phương Đẳng Chánh Pháp Hoa cho chúng ta.”

Lúc ấy Bồ-tát Văn-thù muốn lập lại nghĩa trên mà nói kệ:

*Ta nay nhớ lại
Quá khứ lâu xa
Trong vô số kiếp
Không thể nghĩ bàn
Có Đức Tối thắng
Trí tuệ vô thượng
Danh hiệu Ngài là
Nhật Nguyệt Đẳng Minh
Phật ấy giảng pháp
Đạt thành vô lượng
Hóa độ chúng sinh
Không thể tính hết
Dạy bảo phát tâm
Vô số Bồ-tát
Chẳng thể nghĩ bàn
Trăm ngàn ức vị
Lúc ấy Như Lai
Có tám người con
Tuổi đều thơ ấu
Thấy Phật thành đạo
Theo Ngài xuất gia
Cùng làm Sa-môn
Trừ bỏ ái dục
Và mọi sở hữu
Bậc Đại Đạo Sư
Vì họ nói pháp
Bản kinh được giảng
Tên Vô Lượng Tụng
Nhưng hiệu Tối Thượng
Đúng nghĩa như thế
Khai hóa mọi người
Số ngàn muôn ức*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Phật tuyên thuyết xong
Bản kinh ấy rồi
Năng Nhân Chí Tôn
Ngay trên pháp tòa
Liên ngôi kiết già
Nhập thiền Tam-muội
Tên Vô lượng tụng
Liên hiện điềm lành
Khi ấy trời mưa
Hoa thơm Đại ý
Lại hiện chớp sáng
Sấm lớn vang rền
Chư Thiên, Quỷ, Thần
Ở nơi hư không
Một lòng cung kính
Đấng Nhân Trung Tôn
Các quốc độ Phật
Tức thời chấn động
Từ nơi giữa mày
Phóng ra hào quang
Sáng chói rực rỡ
Thật vô hạn lượng
Mọi người ngạc nhiên
Cho chưa từng có
Ánh sáng chiếu khắp
Cõi Phật phương Đông
Một vạn tám ngàn
Muôn ức thế giới.
Chính ngay khi ấy
Phật phân biệt rõ
Chỉ cho chúng sinh
Cội nguồn chung thủy
Hoặc có cõi Phật
Dựng các lọng báu
Ánh sáng lưu ly
Hoặc như pha lê
Của Phật chiếu soi
Rực rỡ oai thần
Hiện bao nhiêu vẻ
Tốt đẹp trang nghiêm
Chư Thiên, Nhân dân
Và Rồng, Quỷ, Thần
Chúng Càn-thát-bà
Vui chưa từng có
Một lòng thành kính

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Cùng nhau tôn phụng
Các thế giới kia
Đều tự nhiên hiện,
Lại thấy chư Phật
Đều rất tự tại
Thù thắng trang nghiêm
Sắc thân vàng tía
Như ngọc lưu ly
Ở giữa các báu
Phật trong chúng hội
Tuôn mưa giáo pháp
Chúng Thanh văn kia
Đông không kể xiết
Tán thán vô cùng
Đệ tử chánh tín
Tất cả Đạo sư
Mỗi một thế giới
Của Phật sáng soi
Thấy đều rực rỡ
Thường hành tinh tấn
Giữ giới không phạm
Công đức nhẫn nhục
Cũng như ngọc sáng,
Lại thấy Bồ-tát
Hiện nhiều vô số
Đạo chốn tịch nhàn
Núi rừng đồng vắng
Nhập định tham thiền
Thân tâm an tịnh
Nếu có gia hại
Không nổi hận sân
Các chúng Bồ-tát
Như cát sông Hằng
Trụ trong ánh sáng
Một cách sâu xa
Nghĩ nhớ vô thường
Không sống buông lung
Vui thiền, nhẫn nhục
Không xả nhất tâm
Có thiện nam tử
Trong tất cả thời
Điều phục thân tâm
Tuân hành Phật đạo
Nội quán chân lý
Tâm tư vắng lặng

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Phương tiện tùy duyên
Khai hóa muôn loài
Vô số cõi Phật
Rộng thuyết pháp kinh
Đức Phật Thế Tôn
Cảm ứng như thế,
Lại thấy Đại Thánh
Như Bạc Thuyền sư
Phát ra ánh sáng
Che lấp trời trăng
Tất cả chúng sinh
Vô cùng hoan hỷ
Trời người phụng hiến
Và cùng hỏi nhau:
Đó là điềm gì?
Từ thiên định xuất
Trong chẳng bao lâu
Đạo Sư tán thán
Vị Bồ-tát kia
Tên là Siêu Quang
Là bậc Pháp sư
Theo Phật giải thoát
Mắt của thế gian
Ai cũng quay về
Phật vui tin tôi
Chỉ bày các tướng
Vì tôi phân biệt
Nói kinh pháp này
Phật thương chúng sinh
Vì thế giáo hóa
Kiến lập khuyến tấn
Cho chúng Bồ-tát.
Nghe Phật chỉ bày
Ca ngợi hân hoan
Khi ấy Thế Tôn
Nói kinh pháp lớn
Thuyết giảng đầy đủ
Trong sáu mươi kiếp
Rồi trên pháp tòa
Kiết già nhập định
Đức Phật tuyên thuyết
Giáo pháp thù thắng.
Các Đức Phật kia
Đều đã diệt độ
Vị Pháp sư đó

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Bồ-tát Siêu Quang
Diễn pháp tối thắng
Thuyết giảng kinh điển
Làm cho các chúng
Đều sinh vui mừng
Cúi xin Đại Thánh
Phân biệt giải nói
Từ trên cõi trời
Đến chốn nhân gian
Giảng thuyết kinh điển
Luận bàn tự tại
Dạy cho chúng hội
Về kinh Pháp Hoa.
Phật bảo Tỳ-kheo:
Ta đã đến lúc
Vào giữa đêm nay
Vào nơi diệt độ
Hãy siêng tu hành
Giữ tâm kiên cố
Ta đã giải nói
Dạy bảo kinh pháp,
Đại Thánh thần thông
Khó được gặp gỡ
Nơi vô số ức
Na-do-tha kiếp
Hãy luôn cúng dường.
Vô lượng Phật tử
Bị họa ưu sầu
Khổ đau cùng cực
Khi nghe Thế Tôn
Chỉ bày chương cú
Quán sát vô vi
Thực hành lời dạy
Thấy Đấng Nhân Tôn
Vô số chúng sinh
Nhiều không nhớ hết:
Được Phật an ủi
Tỳ-kheo chớ sợ
Vì ta Nê-hoàn
Sau khi ta diệt
Sẽ không thấy lại.
Đệ nhị Bồ-tát
Tên là Thủ Tạng
Không còn lậu hoặc
Không còn tử sinh

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đạt đến cứu cánh
Tuệ giác vô thượng
Thành Đức Phật-đà
Hiệu là Ly Cấu
Cũng tại nơi đó
Vào lúc nửa đêm
Đức Phật nhập diệt
Ánh sáng không còn
Xá-lợi của Phật
Phân bố khắp nơi
Tháp miếu được xây
Số nhiều muôn ức
Các vị Tỳ-kheo
Và Tỳ-kheo-ni
Hết lòng mong cầu
Tuệ giác vô thượng
Số lượng vô số
Như cát sông Hằng
Thường hành tinh tấn
Theo pháp tu tập
Khi ấy Tỳ-kheo
Bồ-tát Siêu Quang
Làm bậc Pháp sư
Giữ gìn kinh pháp
Một thời gian ngắn
Diễn thuyết chánh pháp
Trọn vẹn thời gian
Trong tám mươi kiếp.
Mười tám vương tử
Theo ngài xuất gia
Đều được giáo hóa
Vững tin chánh pháp,
Các vương tử này
Gặp vô số Phật
Chí tâm cúng dường
Chư Phật Thánh Tôn
Kính phụng tôn thờ
Diệu pháp vi diệu
Đều được thành Phật
Ở nơi các cõi
Làm Đấng Tự Tại
Thọ trì vô lượng
Thứ tự thọ ký
Khiến được Chánh giác.
Ở nơi chư Phật

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đều được giải thoát.
Định Quang Thế Tôn
Thành Phật cuối cùng
Đại Thánh Nhật Nguyệt
Bậc Thầy dẫn đạo
Khai hóa Thánh chúng
Trăm ngàn vô số
An trụ giải thoát
Có đủ uy đức
Pháp sư Siêu Quang
Tức chính là ta.
Lúc ấy có vị
Tánh thường giải đãi
Tham cầu lợi dưỡng
Thân cận bạn bè
Tâm hay mong cầu
Chỉ thích tiếng khen
Hay thường giao du
Các nhà dòng dõi
Bỏ bê không học
Chẳng đọc tụng kinh
Lúc đó chẳng chịu
Học tập tư duy
Vì lý do ấy
Mới có tên này,
Nơi giáo pháp Phật
Muốn được ngợi khen
Tuy nhiên người này
Đã tạo công đức
Thời Phật quá khứ
Dẫu có tỳ vết
Được gặp vô số
Chư Phật Thế Tôn
Tích lũy công đức
Với chư Đại Thánh
Chuyên tu chánh hạnh
Được tối thuận nhẫn
Lại gặp Thích Tôn
Tu hành như vậy
Nên ở tương lai
Vào đời cuối cùng
Sẽ được thành đạo
Vô thượng chánh chân
Thành Đấng Phật-đà
Hiệu là Từ Thị

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Giáo hóa chúng sinh
Vô số ức ngàn
Tâm thường dững mãi
Tự tại giải thoát
An ổn diệt độ
Việc Ngài giáo hóa
Ở trong tương lai
Sẽ là như vậy.
Thuở ấy thân tôi
Chính là Pháp sư
Do thế cho nên
Điềm lành như trên
Đời trước đã thấy
Cảnh như hiện nay
Thế Tôn an trụ
Biến hiện như thế
Nay tôi thăm quán
Điềm lành hiện nay
Đức Phật Thế Tôn
Vua dòng họ Thích
Mắt tuệ vô lượng
Hiện điềm tối thắng
Hôm nay muốn nói
Kính Chánh Pháp Hoa
Tôi ở quá khứ
Đã từng thấy nghe
Biến hiện như vậy
Đầy đủ tất cả
Phương tiện quyền xảo
Của chư Thế Tôn
Nay Đấng Thích Tôn
Kiến lập hưng khởi
Giảng thuyết kinh pháp
Giáo hóa tự nhiên
Người có tâm đạo
Chấp tay kính ngưỡng
Đạo Sư giúp đời
Nay sẽ phân biệt
Tuôn mưa chánh pháp
Giáo pháp vi diệu
Thấm nhuần tất cả
Che phủ mọi loài
Nếu có chư Thiên
Muốn được giải thoát
Lòng còn hồ nghi

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Và còn do dự
Nếu có Bồ-tát
Ý tâm cầu đạo
Phật sẽ giải trừ
Được trí tuệ Phật.*

M